

prima instanță: A. Mironov  
instanța de apel: G. Eni, V. Movilă, N. Bondarenco,

dosarul nr. 2ra-2746/14

## Î N C H E I E R E

09 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul  
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva  
Ion Druță  
Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Cocev Grigorii,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Cocev Grigorii împotriva Marinei Baltacova cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 08 mai 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Cocev Grigorii și menținută hotărârea Judecătoriei Taraclia din 16 ianuarie 2014, prin care acțiunea a fost respinsă,

### c o n s t a t ă:

La 19 noiembrie 2013, Cocev Grigorii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Marinei Baltacova cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea Judecătoriei Taraclia din 20 mai 2003, a fost stabilită mărimea pensiei pentru întreținere pentru copilul minor în mărime de 1/4 din toate veniturile sale, însă nu mai mult de 25% din salariul mediu lunar pe Republica Moldova, iar hotărârea menționat nu a fost contestată.

Susține că anterior, a fost angajat în câmpul muncii peste hotarele Republicii Moldova, achitând pensia de întreținere copilului minor conform salariului mediu lunar, însă, în prezent starea sa familială s-a modificat, el nu mai activează peste hotarele țării fiind angajat la serviciu în orașul Taraclia cu un salariul mediu lunar în mărime 1000 lei.

Menționează că prin dispoziția nr. 1 a executorului judecătoresc, Tatiana Dimitrova din 20 februarie 2013, care a fost transmisă la locul său de muncă, a fost informat că urmează să achite Marinei Baltacova pensia de întreținere a fiicei minore - Iulia Cocev născută la 12 iulie 2001, în mărime de 1/4 din toate veniturile lunare, începând din 01 aprilie 2003 până la atingerea copilului minor a vârstei de 18 ani, însă, potrivit copiei încheierii privind achitarea pensiei de întreținere a copilului minor din 05 noiembrie 2013, care a fost recepționată împreună cu scrisoarea de însoțire nr. 1326 din 25 octombrie 2013, a fost indicată spre achitarea și datoria pentru pensia de întreținere a copilului minor în suma de 8686,73 lei.

Susține că necătând că el are un salariu lunar de aproximativ 1000 lei, urmează să achite pensia de întreținere în mărime de 958,10 lei.

Solicită scutirea achitării datoriei pentru pensia de întreținere a copilului minor în mărime de 8686,10 lei, modificarea cuantumului pensiei de întreținere, conform art. 75 alin. (1) Codul Familiei fiind exclusă sintagma,, nu mai puțin de 25% din salariul mediu lunar pe RM”; și de a introduce în partea dispozitivă a hotărârii „prin circumstanțele neîncadrării în câmpul muncii pe teritoriul RM, este aplicabilă reținerea procentuală (25%) din salariul mediu pe RM”.

Prin hotărârea Judecătoriei Taraclia din 16 ianuarie 2014, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 08 mai 2014, a fost respins apelul declarat de către Cocev Grigorii și menținută hotărârea primei instanțe.

În motivarea deciziei, instanța a invocat prevederile art. 74, art. 75, art. 110 din Codul Familiei și art. 254 alin.(3) din CPC, care reglementează obligația de întreținere dintre părinți și copii minori și modul de încasare și plată a pensiei de întreținere și care indică că părinții sunt obligați să întrețină copii minori și copii majori inapți de muncă care necesită sprijin material. Pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariul și/sau din alte venituri ale părinților în mărime  $\frac{1}{4}$  pentru un copil, iar în cazul în care starea materială sau familială a uneia dintre părți s-a schimbat, instanța judecătorească luând în considerație și alte circumstanțe importante ale părților, este în drept, la cererea oricărui dintre ele să modifice cuantumului pensiei de întreținere.

Cu referire la prevederile enunțate și în coraport cu materialele pricinii, instanța a reținut că conform datelor Biroului Național de Statistică, valoarea minimului de existență la situația de 16 ianuarie 2014, pentru un copil între vârsta de 7-17 ani constituia 1778,20 lei, adică 889,10 lunar pentru fiecare părinte, iar la întreținerea copiilor minori ambii părinți trebuie să contribuie în mărime egală, respectiv, încasînd din contul lui Cocev Grigorii în beneficiul Marinei Baltacova pensia de întreținere în mărime de  $\frac{1}{2}$  din minimul de existență pentru un copil.

La 18 iulie 2014, Cocev Grigorii a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului recurentul Cocev Grigorii a invocat că contrar prevederilor art. 373 CPC, instanța de apel nu a verificat în limitele cererii de apel, argumentele invocate privind dezacordul său cu hotărîrea primei instanțe și nu s-a expus asupra motivelor de fapt și de drept invocate în cererea de apel și care în opinia sa constituie temei de casare a hotărîrii instanței de fond.

Menționează că instanța de apel eronat a făcut referire la art. 9 din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului de New York din 20 noiembrie 1989, deoarece norma internațională respectivă se referă la chestiunea privind stabilirea locului de trai a copilului și nu este aplicabilă litigiului în speță.

Atît prima instanță cît și instanța de apel au lăsat fără apreciere faptul că Baltacova Marina nu a prezentat instanței careva acte ce ar confirma starea sa materială, locul de muncă și ce venituri are, iar examinînd litigiul în lipsa acestora instanțele nu au respectat principiul egalității armelor participanților în proces.

Consideră că în lipsa datelor privind veniturile, locul de muncă și starea materială a Marinei Baltacova, prima instanță a fost în imposibilitatea de constatarea

circumstanțele importante pentru soluționarea justă a litigiului și a admis încălcări a normelor de drept procesual, prin ce au fost lezate drepturile unui participant la proces.

Iar instanța de apel, în decizia pronunțată nu a făcut nici o mențiune privind rezultatul verificării în limitele cererii de apel a circumstanțelor neconstatate de prima instanță, însă care au importanță pentru soluționarea justă a litigiului.

Susține recurentul că unul din argumente important ce constituie temei de casare a hotărârii primei instanțe, este faptul încălcării principiului pertinentei și admisibilității probelor, deoarece materialele cauzei conțin doar două certificate de la locul său de muncă.

Afirmă că instanța de apel a menținut hotărârea primei instanțe fără a verifica legalitatea și temeinicia acesteia, și și-a întemeiat concluziile doar pe datele statistice fără a se expune asupra argumentelor ce țin de veniturile sale lunare și de lipsa la materialele cauzei a informației ce confirmă veniturile intimitei.

Mai mult decât atât, insistă că instanțele inferioare au ignorat prevederile normelor de drept internațional și contrar prevederilor art. 383 CPC, instanța de apel nu a verificat probele din dosar în scopul aprecierii circumstanțelor importante pentru soluționarea justă a litigiului.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cocev Grigorii este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Aliniatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Cocev Grigorii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Cocev Grigorii asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Cocev Grigorii ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Cocev Grigorii se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas